

Indenrigsministeren (Rode): Af Betænkningen og af den ærede Ordførers (Kragh) Udtalelser fremgaar det, at et Flertal her i Tinget ikke finder en Bestemmelse, som Folketinget fandt ønskelig, fornøden, og at man derfor ikke har villet gaa ind paa at vedtage den Bestemmelse, som Folketinget havde foreslaaet som Tilføjelse til den gældende Lov. Jeg har i Folketinget tiltraadt Bestemmelsen og erklæret mig villig til at forsøge at omstømme den Uvillie mod Tanken, som Landstinget tidligere havde tilkendegivet, og dette Forsøg er jo gjort, men uden Resultat. Det maa saa nu være Folketingets Sag at afgøre, om det vil tage Lovforslaget i dets oprindelige Skikkelse, eller om det vil gøre et Forsøg paa at komme i Forbindelse med dette Tings Flertal.

Ordføreren (Kragh): Naar den højtærede Minister siger, at det nu er Folketingets Sag at afgøre, om det vil tage Lovforslaget i den Skikkelse, i hvilken det sandsynligvis vil forlade dette Ting, har den højtærede Minister jo Ret deri. Det er det høje Folketings Sag at afgøre dette. Men den højtærede Minister er dog ikke ganske uden Indflydelse paa denne Afgørelse, og da Lovforslaget, forudsat at det af Flertallet stillede Ændringsforslag maatte blive vedtaget her i Tinget, føres tilbage til den Skikkelse, i hvilken den højtærede Minister har fremsat det i det høje Folketing, er det ogsaa Flertallets Haab, at den højtærede Minister ved Behandlingen i Folketinget vil støtte det Forslag, som i egentligste Forstand er hans eget; og vi tror, at hvis det sker, er der grundet Haab om, at Loven ogsaa i Skatteaaret 1918—19 kunde blive gældende i den Skikkelse, i hvilken den gjaldt i Skatteaaret 1917—18.

Til det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup) skal jeg sige, at jeg indrømmer naturligvis, at mange Principper har maattet brydes i den Tid, som vi har gennemlevet i de senere Aar, men derfra til at hylde den Regel, at man har Principper i det hele taget for at bryde dem, er der dog et Spring. De Brud, der er sket paa hidtidige Principper, er sket, fordi en Nødstilstand har været til Stede, som har gjort Brudene fornødne, men en saadan Nødstilstand overfor det foreliggende Problem er det netop, at Flertallet ikke erkender. Derfor kan det ærede Medlems Tilbøjelighed til at bryde Principper ikke paavirke Flertallet i Retning af at gaa med til den Tanke, som er indeholdt i Lovforslagets § 2, saaledes som det foreligger her i Tinget,

og som efter Flertallets Mening indeholder et dybtgaaende Indgreb i de for kommunal Skatteydelse hidtil gældende Principper, som har fundet deres Udtryk deri, at den kommunale Valgret er knyttet til kommunal Skatteydelse.

Vejstrup: Jeg maa gøre Indsigelse mod den Udtalelse, den ærede Ordfører (Kragh) fremkom med, naar han udtalte, at jeg havde Tilbøjelighed til at bryde Principper. Nej, jeg nærer ingen Tilbøjelighed til at bryde Principper, men jeg vil gerne have, at man tager Forholdene praktisk, som de foreligger. En Gang imellem maa man gaa imod det rent principielle, naar alle maa erkende, at det under de foreliggende Forhold er nødvendigt at gaa paa tværs af de Principper, man maatte nære i denne eller hin Retning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§ 1 (se Tillæg C. Sp. 79)

vedtoges uden Afstemning.

§ 2

forkastedes med 30 Stemmer mod 21, hvorved det af et Flertal (Bojsen, Dalsgaard, Ole Hansen, Jensen-Grimsbjerg, Oluf Jensen, Kragh, N. K. Kristensen, J. Chr. Møller og Piper) stillede Ændringsforslag om, at Paragraffen udgaar, fandt sin Afgørelse.

§ 3 og det saaledes ændrede Lovforslags Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 124 af 8. Juni 1912 om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 319).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Dette lille Lovforslag er let at overse og gaar ud paa to Ting, for det første at ændre i § 1 Litra C. Nr. 10 i Lov Nr. 124 af 8. Juni 1912 om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme